

Tittel: Dypsindig eventyr

Ingress: "Peter Pan" på Det Norske Teatret er en musikal-versjon som engasjerer og imponerer.

Av Elisabeth Leinslie

"Peter Pan"

Av Sir James Matthew Barrie

Regi: Teodor Janson

Scenografi/kostyme: Unni Walstad

Musikk: Sverre Erik Kristoffersen

Med: Frank Kjosås, Ulrikke Hansen Døvingen, Svein Roger Karlsen, Sigve Bøe m.fl.

Hovedscenen, Det Norske Teatret

Det Norske Teatret slår ofte til med en storslagen høstforestilling for hele familien. I år er det klassikeren "Peter Pan" (1904) som står på plakaten. Historien er velkjent for de fleste gjennom Disneys tegnefilm (1953) ved samme navn. Sceneversjonen vi møter på hovedscenen ligger derimot nærmere Barries teaterstykke og bok, og er derfor ikke like glatt i kantene som tegnefilmen. Janson har kuttet flere underholdende scener fra indianerleiren og sjørøverbåten, til fordel for musiske numre og et større fokus på de dystre sidene av fortellingen. Forestillingen er imponerende på mange måter, og så fort fortelleren (Bøe) får sin karakter og tekst på plass så blir dette en fullendt familiemusikal.

Dystert

Døden og lengsel etter en mor er to sentrale tema som det dvelles ved. Wendy (Døvingen) representerer alle mødre og blir "offer for" både Peter Pan (Kjosås), de tapte guttene og Kaptein Kroks (Karlsen) morslengsel. Ikke det at Peter Pan lar seg affisere av dypere følelser, men han drives allikevel av en ubestemt evig utilfredsstillelse knyttet til morsinstinkt som kommer tydelig frem for publikum.

Forestillingens nærhet til Barries originalhistorie gjør også dødstatistikken tydeligere. Her finnes symbolikk og hendelser for både voksne og barn. Bl.a. dør nesten Tingeling i ett forsøk på å redde Peter Pan, og i en gripende scene får barna i salen være med å bringe Tingeling tilbake til livet. Herr og Fru Darlings redsel for at barna er døde er også med, både direkte og symbolsk. Det mest originale dødssymbolet i stykket, en blodtørstig krokodille med en tikkende klokke i magen, kommer veldig godt frem lydlig med en svært høylytt

tikking. Visuelt sett blir krokodillen litt borte. Kaptein Kroks dødsangst kommer som kjent tydeligst frem via hans redsel for krokodillen.

Visuelt eventyrlig

Visuelt sett er "Peter Pan" blitt en betagende og storslagen forestilling. Alt fra Darlings hus, via flyturen over byen og skyene til Aldriland, til skogen og Kaptein Kroks skute i Aldriland. Scenografien er bevegelig og tar oss med fra det ene eventyrlige bildet til det andre.

Dansen er også med på å gjøre dette til en sterk visuell musikal. Spesielt energiske, presise og uttrykksfulle er introduksjonsdansen til de fortapte guttene og den påfølgende introduksjonsdansen til sjørøverne. Scenene er svært beskrivende og gode, og viser guttene som de smålure lekne barna og sjørøverne som intet annet enn keitete klovner. Vi får også en nydelig duett mellom Wendy og Peter Pan som uttrykker følelsene som utvikler seg mellom dem. I ett glimt får selv Peter Pan i denne scenen draget av noe dypere emosjonelt sett. Og det er nettopp dette, at vi blir kjent med karakterene på både godt og vondt som gjør forestillingen til noe mer enn kun et storslagent eventyr i farger, flyteknikker, musikk og dans.

Anmeldelsen ble publisert i Dagsavisen 13. oktober 2008.